

Saltdal kommune
Kirkegt. 23
8250 Rognan

Saksb.: Gunn Karstensen
e-post: fmnogka@fylkesmannen.no
Tlf: 75 53 16 70
Vår ref: 2013/5113
Deres ref: 13/667
Vår dato: 08.07.2013
Deres dato: 08.07.2013
Arkivkode: 433.52

Fellingstillatelse på bjørn i deler av Saltdal kommune

Fylkesmannen viser til søknad av 08.07.2013 fra Saltdal kommune om skadefellingstillatelse på bjørn. Vi viser også til e-post og telefonsamtale med Marianne Hoff.

Vedtak

Fylkesmannen gir med dette fellingstillatelse på en bjørn i deler av Saltdal kommune fra og med 08.07.2013 til og med 22.07.2013.

Vedtaket ble også gitt per telefon og e-post til Saltdal kommune den 08.07.2013.

Grunnlaget for avgjørelsen

Vedtaket er fattet i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 9. Direktoratet for naturforvaltning (DN) har i vedtak av 31.05.2013 fastsatt en kvote på 2 betinga fellingstillatelser for bjørn i Nordland i perioden 01.06.2013 – 15.10.2013. Av denne kvoten er det så langt ikke felt noen bjørn.

Etter viltloven er jerv, bjørn, ulv og kongeørn fredet. Dette innebærer at målsettingen om en bærekraftig forvaltning er et overordnet hensyn ved forvaltning av disse artene. Fellingstillatelse gis for å forhindre at rovvilt gjør skade på bufe og tamrein. Ved vurdering av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan.

I den vedtatte forvaltningsplanen for rovvilt i Nordland heter det blant annet:

"Ved vurdering av skadefelling som et tapsforebyggende tiltak ønsker Rovviltnemnda at det legges vekt på følgende forhold:

Bjørn:

Rovviltnemnda ønsker en lav terskel for skadefelling av unge hannbjørner som vandrer mye og som påfører beitenæringene store tap. Terskelen for å tillate skadefelling av eldre hannbjørner skal være høyere enn for unge hannbjørner, mens skadefelling av binner i størst mulig grad skal unngås inntil bestandsmålet er nådd i Nordland. Rovviltnemnda ønsker at man aktivt skal bruke DNA som et hjelpemiddel for å skille hannbjørner fra binner, og

tidligere kjente bjørner i fylket fra nyinnvandrende bjørner. Hurtiganalyser av DNA vil bli benyttet.

Terskelen for å felle bjørn utenfor de vedtatte yngleområdene skal være lavere enn innenfor yngleområdene.

Dersom det ikke er dokumentert eller sannsynliggjort at det oppholder seg binner i den aktuelle delen av yngleområdet, skal terskelen for å gi tillatelse til skadefelling være lavere enn om det er binner i området.”

Videre i forvaltningsplanen er det fastsatt følgende kriterier for en akutt tapssituasjon:

Om det foreligger en akutt tapssituasjon på sau og lam vil bli vurdert ut i fra:

- *Antall sau og lam dokumentert tatt av fredet rovvilt, tap siste uke og tapsutvikling, vil bli tungt vektlagt. Antall sau i beiteområdet vil være av betydning. Ved søknad om skadefelling vil antall dokumenterte til den aktuelle rovviltart være avgjørende, samt om andre forebyggende tiltak for å hindre tap er forsøkt i tilstrekkelig grad.*
- *Anslått antall sau som mangler ut i fra søyenes kodemerking, samt opplysninger om at enkelte søyer tar seg av flere lam enn sine egne. Disse opplysninger innhenter beitebrukerne ved tilsyn av sauene i utmarka.*
- *Historiske tap i det aktuelle området skal vektlegges.*
- *I prioriterte beiteområder skal terskelen for iverksettelse av tiltak, i form av for eksempel skadefelling, være vesentlig lavere.*

Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes en annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning, jf. rovviltforskriftens § 9 om fylkesmannens myndighet til iverksettelse av betinget skadefelling. Det skal særlig tas hensyn til:

- a) områdets betydning som beitemark
- b) skadenes omfang og utvikling
- c) potensialet for framtidige skader
- d) muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak

Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Tilfeller hvor det nylig har skjedd angrep som også ligger an til å fortsette, og som samlet er å betrakte som vesentlige, ligger i kjernen av bestemmelsens virkeområde.

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold blir ivaretatt på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal likevel avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært det eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning. Naturmangfoldloven § 5 og prinsippet om geografisk differensiert forvaltning er konkretisert gjennom §§ 3 og 4 i rovviltforskriften og gjennom den regionale forvaltningsplanen for rovvilt i region 7.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i loven §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Naturmangfoldloven §§ 8 til 10 og § 12 er omtalt senere. Naturmangfoldloven § 11 gjelder kostnadene ved miljøforringelse, og blir ikke sett på som relevant i denne saken.

Bjørn i Nordland

Offentlige beslutninger som kan berøre naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon samt effekt av påvirkning, jf. naturmangfoldloven § 8. Fylkesmannen viser til beskrivelsen av det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt i kommentarene til rovviltforskriften § 3. Rovdata har ansvaret for formidling, drift og utvikling av Nasjonalt overvåkningsprogram for rovvilt, og Rovdata er den sentrale leverandøren av data om status og utvikling i rovviltbestandene til alle forvaltningsledd. Rapporteringsfristen for overvåking av brunbjørn er 1. april hvert år. Vi viser også til vurderinger gjort i DN's vedtak om kvote for betinget skadefelling av 31.05.2013.

Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåket ved å analysere DNA fra innsamlede ekskrement og hår. De analyserte prøvene med DNA gjør det mulig å slå fast hvor mange brunbjørn som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og fordelingen mellom hanner og hunner. Bestandsmålet er gitt i antall årlige ynglinger. Overvåkinga har derfor tatt i bruk en ny modell, som er utviklet av Det skandinaviske bjørneprosjektet, til å beregne hvor mange kull som sannsynligvis er født i Norge hvert år. Modellen tar utgangspunkt i det innsamlede DNA-materialet og bygger blant annet på kunnskap om fordeling mellom kjønn og alder i den svenske bjørnebestanden. Den baserer seg også på kunnskap om hvor ofte binnene føder og hvor gamle de er første gang de føder, samt størrelsen på leveområdene og dødeligheten i bestanden. Resultatet av beregningene viser at det sannsynligvis ble født mellom 2 og 10 kull på landsbasis i 2012, og at det mest sannsynlig ble født 6 kull. For Nordland er det anslått at det ikke ble født ungekull av bjørn i 2012. Bestandsmålet i Nordland er 1 årlig yngling av bjørn.

Resultatene fra DNA-analysene identifiserte 137 ulike brunbjørner i Norge i 2012, 51 hunnbjørn og 86 hannbjørn. Dette er en nedgang i forhold til tidligere år hvor det har blitt registrert 151 (i 2011) og 166 (i 2010). Hunnbjørnene ble, i samsvar med tidligere års DNA-undersøkelser, kun påvist i begrensa og spesifikke geografiske områder i Finnmark, Troms, Nordland, Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag og Hedmark fylker. Antallet på 137 ulike individer er minimumstall, da en ikke kan gå ut fra at en lykkes i å samle materiale etter samtlige individer i alle områder. Samtidig er det slik at bjørnebestanden i grenseområdene i hovedsak er felles med Sverige. Mange ekskrement- og hårprøver i grenseområdene kan således stamme fra brunbjørner som har hoveddelen av sitt leveområde i Sverige. I Nordland ble det i 2012 registrert 7 bjørner, hvorav 1 binne. Til sammen er det siden 2006 påvist 24 ulike bjørner som i kortere eller lengre tid har vært i Nordland. Det er kun registrert to binner i Nordland siden man begynte med DNA-analyser. Begge disse er påvist i indre deler av Saltdal. Den ene (NO13) ble registrert høsten 2010 og høsten 2011, mens den andre (NO17) er registrert våren og sommeren 2012.

Kjent avgang av brunbjørn i Norge i 2012 var totalt 14 bjørner. Én av disse var i Nordland, hvor det ble tatt ut en hannbjørn på vårsnø i Hattfjelldal i april 2012. Bestandssituasjonen for brunbjørn i Norge er sterkt påvirket av bestandssituasjonen på svensk side. Bjørnebestanden i Sverige er vurdert til å bestå av omlag 3200 individer. På svensk side er det åpnet for skydds- og lisensjakt. De siste årene har kvotens størrelse økt betydelig i

Sverige grunnet ny kunnskap om tilvekst og populasjonsstørrelse. I 2012 ble totalt 297 brunbjørn felt på lisensjakt i Sverige.

Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen bjørnebestanden utsettes for, jf. naturmangfoldloven § 10. Bjørnebestanden er ikke begrenset av tilgjengelig areal. Det er ikke registrert sykdom på brunbjørn i Norge. Det er kjent at ungedødeligheten hos brunbjørn er høy, blant annet grunnet infanticid (ungedrap). Utover enkelte påkjørsler skjer avgangen av voksne brunbjørner i hovedsak gjennom lisensfelling og skadefelling, slik at miljøforvaltningen i stor grad har oversikt over den samlede belastningen.

Føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, kommer til anvendelse i situasjoner hvor man ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig. Etter Fylkesmannens syn er ikke dette tilfelle i denne saken.

De aller fleste bjørner som kommer til Nordland er unge hannbjørner som kan vandre svært langt på kort tid fra de kommer ut av hiet i mars-april. I gjennomsnitt vandrer unge hannbjørner i Skandinavia 120 km ut fra det området de ble født. Unge binner etablerer seg oftest i eller i nærheten av moras hjemmeområde, og innvandringen av binner fra reproduksjonsområdene i Sverige skjer derfor langsomt.

Parringstida for bjørnen varer fra og med midten av mai til begynnelsen av juli måned, og både hanner og enslige binner vandrer mye i denne tidsperioden. Bjørnen har et promiskuøst parringssystem, som betyr at en hannbjørn kan parre seg med flere binner og ei binne med flere hanner. Hannbjørnene vandrer derfor lange strekninger i denne tiden, for å treffe på og evt. passe opp flest mulig binner innenfor sitt nærområde.

Bestanden av brunbjørn ligger under det fastsatte bestandsmålet for region 5-8. Ut fra en totalvurdering av ovennevnte forhold og med tanke på rask iverksettelse når kriteriene for skadefelling vurderes oppfylt, har DN likevel gitt fylkesmennene i disse regionene myndighet til å iverksette skadefelling etter forskriften § 9 innenfor gitt kvote og tidsrom. Direktoratet vurderer at et slikt uttak ikke vil sette bjørnebestandens overlevelse i fare. Dette forutsetter at det i størst mulig grad unngås å felle binner.

Tapsutvikling til bjørn

Antall dokumenterte tap av sau til bjørn i fylket varierer noe fra år til år (tabell 2 og 3). De største tapene har vært i Hattfjelldal kommune, men Rana og Saltdal hadde en betydelig økning i dokumenterte tap beitesesongen 2012. Siden 2005 er det dokumentert fire tap av rein til bjørn, alle i sørfylket. Det gis årlig flere tillatelser til skadefelling av bjørn, men det er ikke felt bjørn på barmark i Nordland siden 1999. Det ble da felt én bjørn i Saltdal kommune. Våren 2012 ble det ved ekstraordinært uttak felt en bjørn i Hattfjelldal. Det ble også iverksatt ekstraordinært uttak av bjørn i Saltdal i mai 2013. Denne ble ikke felt.

Tabell 2. Utvikling i dokumenterte tap av sau til bjørn i Nordland i 2005-2012.

År	Grane	Hattfjelldal	Hemnes	Rana	Leirfjord	Vefsn	Bodø	Saltdal	Sum
2005	14	33	3	3	0	0	0	0	53
2006	16	42	26	1	1	0	0	0	86
2007	22	54	32	4	0	1	0	0	113
2008	7	11	23	0	0	8	1	0	50
2009	25	36	0	0	0	0	0	1	62
2010	1	19	0	0	0	0	0	0	20
2011	7	69	0	7	0	0	0	3	86

2012	0	36	0	26	0	0	0	18	80
------	---	----	---	----	---	---	---	----	----

Tabell 3. Sau og lam erstattet som tapt til bjørn i Nordland 2005-2012.

År	Grane	Hattfjelldal	Hemnes	Rana	Leirfjord	Vefsn	Bodø	Saltdal	Beiarn	Sum
2005	47	157	20	17	0	0	0	0	0	241
2006	84	243	109	5	31	0	0	0	0	472
2007	127	190	162	34	0	0	0	0	0	513
2008	65	129	192	0	25	26	14	0	2	453
2009	178	231	1	0	0	0	0	5	0	415
2010	22	158	0	0	0	0	0	0	0	180
2011	10	300	4	32	0	0	0	12	0	358
2012	0	251	0	162	0	0	0	58	0	471

Søknaden fra Saltdal kommune

Bakgrunnen for søknaden om skadefelling av bjørn er funn av 3 kadaver av sau/lam i området ved Drageidheia de 3 siste dagene.

Den aktuelle situasjonen

Følgende kadaver er dokumentert/antatt drept av bjørn i området pr 08.07.2013:

05.07.13	1 søye antatt bjørn Drageid (usikker hvor denne er angrepet, da den kom hjem med revet jur).
07.07.13	1 søye dokumentert bjørn i Drageidfjellet
07.07.13	1 lam dok. bjørn i Drageidområdet

I tillegg blir det opplyst at det mangler lam og at det er søyer med for mange lam i besetningene. Det er ifølge søknaden mye rot i forhold til kodemerkingen.

Forebyggende tiltak

Beitebrukerne i området har hatt aktivt tilsyn med sau i forkant av de registrerte tapene. Saltdal sausanker har i år fått tilsagn om FKT- midler til drift av radiobjeller og utvida tilsyn med kadaverhund.

Fylkesmannens vurdering

Terskelen for innvilgelse av skadefelling skal differensieres ihht prinsippet om geografisk differensiering. For rovviltregion 7 – Nordland er bestanden av bjørn under det regionale bestandsmålet. Dette tillegges vekt i våre vurderinger om evt. skadefellinger i fylket. I områder prioritert for beitedyr vil det som tidligere være lav terskel for å innvilge skadefelling.

Det aktuelle området er i vedtatt forvaltningsplan avsatt som prioritert beiteområde for sau, hvor det altså skal være en lav terskel for å innvilge skadefelling. Det at terskelen for uttak er lav betyr imidlertid ikke at tilstedeværelsen av rovvilt i et prioritert beiteområde i seg selv gir grunnlag for felling. I ethvert vedtak om skadefelling skal det gjøres en konkret og helhetlig vurdering av den enkelte situasjon i tråd med krav nedfelt i gjeldende regelverk, og vedtak om uttak kan bare fattes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. Den regionale forvaltningsplanens inndeling av regionen i prioriterte beiteområder og prioriterte rovviltområder skal legges til grunn i disse vurderingene, men ikke som eneste kriterium.

Fylkesmannen legger til grunn at Rovviltnemnda i Nordland med sin geografiske differensiering har forsøkt å ivareta de hensyn som er nedfelt i naturmangfoldloven § 12. Vi vil imidlertid påpeke at den arealdifferensieringen som er valgt i Nordland etter vår vurdering ikke er noen god løsning. De vedtatte bjørneområdene sammenfaller ikke med områder som biologisk sett ligger til rette for bjørn, og det er derfor svært liten sannsynlighet for at bestandsmålet vil kunne oppnås innenfor bjørneområdene. Dette skaper ikke nødvendig forutsigbarhet for beitebrukerne, øker konfliktnivået og gjør den praktiske forvaltningen av rovdyr i Nordland svært utfordrende. Dersom det skal være realistisk å redusere antall rovvilt i de prioriterte områdene for beitedyr uten at dette går på bekostning av de vedtatte bestandsmålene, bør arealdifferensieringen i større grad ta hensyn til rovdyrenes biologi. Med bakgrunn i dette har Fylkesmannen anbefalt nemnda å starte en prosess med revisjon av forvaltningsplanen.

Det er så langt i år dokumentert 3 sauer drept av bjørn i Saltdal kommune, seinest den 07.07.13 i Drageidområdet. Det er videre funnet hårprøver som er sendt til DNA-analyse.

I det aktuelle området med tap til bjørn beiter det i ca 2100 sau og lam fra åtte besetninger.

Følgende forhold taler etter vår vurdering for å innvilge søknaden:

- Intensivert tilsyn i det aktuelle beiteområdet har vist seg å ikke stanse tapet av sau til bjørn, og det er få andre effektive forebyggende tiltak som kan iverksettes.
- Bjørnen som forårsaker skadene er mest sannsynlig en hannbjørn. Dette vurdert ut i fra foreliggende resultater fra DNA-analyse som ble foretatt etter funn av hår 17. april i år. Felling av en hannbjørn vil i mindre grad enn felling av en hunnbjørn påvirke Stortingets målsetting om 1 årlige yngling av bjørn i Nordland. DN har også gjort en vurdering av bjørnebestanden og kommet til at uttak av inntil to bjørner ikke vil sette bestandens overlevelse i fare.
- Tapene er lokalisert utenfor de vedtatte bjørneområdene i region 7 – Nordland, med mål om yngling av bjørn. Terskelen for å tillate skadefelling av bjørn utenfor bjørneområdene skal være lavere enn innenfor bjørneområdene, jf. Forvaltningsplanen for rovvilt i Nordland.
- Det aktuelle området ligger innenfor prioritert beiteområde for sau. Det er et mål om at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder. Innenfor disse områdene skal terskelen for å felle store rovdyr som tar sau, være vesentlig lavere enn utenfor.
- I Stortingets rovviltforlik står det i punkt 2.2.19: *"Det er et felles mål at tapstallene for beitenæringen må ned. Soneinndelingen må forvaltes tydelig. I prioriterte beiteområder skal uttak av dyr som gjør skade på beitedyr gjøres raskt, og i slike områder skal miljøforvaltningen i større grad enn i dag bidra til å effektivisere slike uttak, uavhengig av om bestandsmålet er nådd. (...) Det skal ikke være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområde for tamrein."*

-
- Det er tidlig i beitesesongen og nedsanking av sau vil ikke være et alternativ.

Følgende forhold taler etter vår vurdering for ikke å innvilge søknaden:

- Bestandsmålet for bjørn er ikke oppnådd i Nordland.
- Det registrerte antall sau dokumentert som drept av bjørn i dette tilfellet er fortsatt begrenset.
- I parringstida kan bjørnen vandre over svært store områder, og den skadevoldende bjørnen kan derfor på nåværende tidspunkt ha vandret langt unna det aktuelle tapsområdet.
- DNA-analyser fra 2012 viser at det kan være ei binne i beiteområdet. For å oppnå bestandsmålet for bjørn i Nordland må det være en høyere terskel for å felle binner enn hannbjørn, selv når disse forekommer utenfor de definerte yngleområdene for bjørn.

Konklusjon

Dokumentert tapsomfang er pr d.d. fortsatt begrenset, og det er tvilsomt om situasjonen kan defineres som akutt. Tapsbilde og historikk viser imidlertid at situasjonen er vedvarende, og at ytterligere tap kan forventes i tiden framover. Siden det er funnet ferske kadaver, er det sannsynlig at den skadevoldende bjørnen befinner seg i området fremdeles. Den skadevoldende bjørnen er også mest sannsynlig en hannbjørn, og felling av denne vil ha mindre innvirkning på bestandsmålet enn felling av ei binne. Ut fra disse vurderingene mener vi det er grunnlag for å tillate skadefelling. I vår totalvurdering har vi lagt vekt på at det er fare for framtidige skader, at området har stor betydning som beitemark og at dette er et kronisk tapsområde.

Fylkesmannen vil understreke at skadefellingsforsøk er et virkemiddel for å løse en akutt skadesituasjon i et område forårsaket av bestemte individer av en rovviltart. Måloppnåelsen kan bli svekket dersom innsatsen rettes mot andre individer av samme art eller mot andre rovviltarter. Av den grunn er skadefellingstillatelsen knyttet til et avgrenset geografisk område og tidsrom.

Hvis det ved DNA-analysen av hårprøvene viser seg at dette er en binne, vil fellingstillatelsen bli vurdert på nytt.

Vilkår knyttet til fellingstillatelsen

1. Fellingstillatelsen gjelder fra og med 08.07.2013 – 22.07.2013. Behovet for eventuell forlengelse av tillatelsen vil bli vurdert ved tillatelsens utløp.
2. Tillatt område for felling er avgrenset til arealet mellom Fiskvågvatn-E6-kommunegrense Bodø/Beiarn – Langånes.

3. Fellingsforsøket skal etter beste evne rettes mot skadevoldende individ.

Fellingsforsøket bør således styres mot der tapene sist har skjedd og hvor de eventuelt utvikler seg videre. Området kan bli fortløpende justert av fylkesmannen dersom tapssituasjonen tilsier det.

4. Binner med unger som opptrer sammen er unntatt fra fellingstillatelsen.

De tiltak som er mulige for å unngå at binne felles, skal være iverksatt.

5. Saltdal kommune er ansvarlig for å oppnevne deltagere på fellingslaget. Det skal oppnevnes en fellingsleder. Kun personer som står på lista over deltakere i fellingslaget kan delta på fellingsforsøket, og slik liste skal sendes til Fylkesmannen før fellingsforsøket starter. Alle som deltar på fellingslaget må være kjent med dette brevets innhold. Fellingsleder er ansvarlig for å gjøre brevet kjent for fellingslaget, samt å kontrollere at deltagerne har avlagt storviltprøve og er registrert i Jegerregisteret. Det bør være et begrenset antall deltagere av gangen, slik at man får et hensiktsmessig fellingsforsøk.

6. Deltakere på kommunalt skadefellingslag vil motta godtgjøring for fellingsforsøket i samsvar med rovviltforskriften § 9a. Det fastsettes ramme for utbetaling av godtgjøring på inntil kr 50 000,-, inkludert arbeidsgiveravgift og feriepenger. Maksimal døgnsetts per jeger er kr 1400,-. Videre stilles det kr 15 000,- til rådighet til dekking av utgifter (ikke lønn) til personellet, jf. forskriften § 9.

Kortfattet rapport (fellingsinnsats, aktivitet av rovvilt og erfaringer med fellingsforsøket), samt krav om refusjon sendes samlet til Fylkesmannen i Nordland innen 01.11.2013. Rapport m/ kostnadsoversikt kan sendes per e-post til fmnogka@fylkesmannen.no.

Merk at deltagere som mottar godtgjøring etter ordningen må være registrerte lisensjegere, jf. rovviltforskriften § 15. Vi viser til brev av 18.06.2012 som er sendt til kommunen for mer informasjon om godtgjøringsordningen.

7. Oppnevnte jegere plikter å utøve fellingsforsøket på en human og sikkerhetsforsvarlig måte, jf. viltlovens § 19. Ved felling av bjørn skal det benyttes våpen og ammunisjon godkjent for storviltjakt, jf. Forskrift av 22.03.02 om utøvelse av jakt og fangst. Det skal tas hensyn til lysforholdene før det blir løsnet skudd, på lik linje med utøvelse av annen jakt.

8. Felling eller forsøk på felling av bjørn skal umiddelbart meldes til Fylkesmannen og Statens naturoppsyn. Hos Fylkesmannen kan det på dagtid gis beskjed på telefon 75 53 15 00 og etter arbeidstid på Fylkesmannens vakttelefon 478 29 091. Den som feller dyr skal fremvise felt dyr for Statens naturoppsyn for umiddelbar kontroll, merking og prøvetaking av biologisk materiale, og skytter skal kunne påvise fellingsstedet etter

anmodning fra Statens naturoppsyn, politiet eller Fylkesmannen. Fylkesmannen ønsker for øvrig å bli holdt løpende orientert om situasjonen underveis i fellingsforsøket.

9. Dersom bjørn skadeskytes, plikter de ansvarlige å gjøre det de kan for å avlive dyret snarest mulig. Skytter plikter å forvise seg om påskutt dyr er truffet eller ikke. Ved skadeskyting skal skytter uten opphold underrette Fylkesmannen og nærmeste politimyndighet. Fylkesmannen avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på felling skal uten godtgjørelse bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk.
10. Forsøk på felling i medhold av denne tillatelsen krever ikke tillatelse fra grunneier, jf. viltlovens § 35.
11. Bjørn felt i medhold av denne tillatelsen er viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt dyr uten nærmere samtykke fra Direktoratet for naturforvaltning. Felt dyr skal så raskt som mulig bringes til Norsk institutt for naturforskning i Trondheim. Instruks for ivaretakelse av døde rovdyr kan lastes ned på rovdatas nettside (www.rovdata.no), under Instruksler.
12. Bruk av hund vil i mange tilfeller være effektivt for å lokalisere rovvilt. Normalsituasjonen er derfor at hund i de fleste tilfeller medbringes, både for jaktlige formål og for evt. ettersøk. Det er videre normalt at hunden i slike tilfeller føres i bånd. For de tilfeller der det også vurderes bruk av løs hund under felling, vises det til at unntak fra sikringsreglene i hundeloven kan gis av kommunen, jf. hundeloven § 9e. Fellingslaget er selv ansvarlig for å innhente slik tillatelse hos kommunen. Bruk av løs, på drevet halsende hunder er ikke tillatt, jf. viltlovens § 23. Fylkesmannen viser også til at løs hund i områder med husdyr/rein krever spesiell aktsomhet fra brukeren, for å unngå skade/jaging av beitedyr.
13. Fellingslaget skal melde tilbake til Fylkesmannen minimum **en gang pr. døgn** om status for gjennomføringen av fellingsforsøket.
14. Fylkesmannen i Nordland kan til enhver tid trekke tilbake fellingstillatelsen.

Saksopplysninger

Dette vedtaket blir kunngjort på DNs rovviltsider på internett (Rovviltportalen) og ved utsendelse til adressatene på kopilista.

Klage

Vedtaket kan påklages til Direktoratet for naturforvaltning innen tre uker etter mottatt brev.

En eventuell klage skal angi det vedtak det klages over og den eller de endringer som ønskes. Se også vedlagte skjema om rett til å klage på forvaltningsvedtak. Klagen skal sendes til Fylkesmannen i Nordland, Statens hus, 8002 Bodø.

Med hilsen

Tore Vatne (e.f.)
seksjonsleder

Gunn Karstensen
seniorkonsulent

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi:

Direktoratet for naturforvaltning (SharePoint)

Foreningen Våre Rovdyr (e-post)

Mattilsynet (e-post)

Nordland Bondelag (e-post)

Nordland reindriftssamers fylkeslag v/Mads Kappfjell (e-post)

Nordland sau og geit v/Ann-Guro Hansen (e-post)

Norges Naturvernforbund – Nordland (e-post)

Reindriftsforvaltningen i Nordland (e-post)

Rovviltnemnda i Nordland (SharePoint)

Nordland bonde- og småbrukarlag v/ Bjørnar Hansen (e-post)

Salten politidistrikt (e-post)

Statens naturoppsyn i Nordland (e-post)

Statskog Fjelltjenesten (e-post)